

Once, film o nehvězdných hvězdách

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 28 Listopad 2007 04:00

Anglické pohádky začínají slovy: *Once upon a time*. V českých pohádkách říkáme: *Byl jednou jeden* ...

Irský režisér John Carney natočil film, který nese v názvu první slovo uvedeného literárního zaklínadla. Jenže film odehrávající se v ulicích dnešního Dublinu není pohádkou, je krátkým příběhem, který se mohl stát, a třeba se ani nestal.

Od jisté doby není v České republice časopis, který by neotiskl aspoň jednu fotografii **Markéty Irglové**, drobné a nenápadné devatenáctileté dívky z Valašského Meziříčí.

Tuhle dívku jsem poprvé viděl před třemi roky za klávesami ve Sklepě na Vánočních prázdninách v Telči. Zpívala táhlé a smutné písně velmi dobrou angličtinou.

O rok později šla po boku rezatého vousatého sympaťáka po náměstí, sedli si na zem u Kocouří scény a chvíli poslouchali. Ten večer onen sympaťák, jménem **Glen Hansard**, kluk z Dublinu, dostal svou děrovanou kytarou a hlasem neuznávajícím kapacitní možnosti hlasivek naplněné hledišťe na kolena.

Dnes se ti dva znovu potkají na ulici v Dublinu. On, pouliční zpěvák živící se opravami vysavačů v krámě svého táty a ona, česká dívka, která přijela spolu s dcerkou a mámou za prací do Irska.

Mohl by to být příběh tahající kapesníky z kapes dojatého publika, stejně tak by to mohl být příběh novodobé chudé Lízy Doolittlové, dívky prodávající růže na ulici a mířící ke štěstí.

Jenže nic takového to není. Jde o setkání dvou lidí, kteří jsou vlastně uprostřed města sami, když zmizely jejich lásky. Je řada filmových možností, jak vyjádřit lásku. John Carney ji vyjádřil beze stopy kýče, cudně a citlivě. Jen v jediné scéně, na krátkém výletě k moři, Markéta řekne česky Glennovi: "*Já miluju tebe*" a větu mu nepřeloží. Uprostřed jejich setkání, které trvá několik dní, zpívají, natáčejí ve studiu, když získají na ulici několik irských kluků, pouličních

Once, film o nehvězdných hvězdách

Napsal uživatel Tomáš Pohl
Středa, 28 Listopad 2007 04:00

muzikantů. Asi to nebylo jinak možné, ale ty kluky nehrál nikdo jiný, než členové kapely The Frames. Glennovy skutečné kapely.

Práce s neherci byla dominantou Miloše Formana a celé české Nové vlny šedesátých let. Byl jsem zvědav, jak Markéta a Glenn zvládnou své role. Není to jen tím, že vlastně tak trošku hrají sami sebe, ale jsou přirození a uvěřitelní.

Zní jejich písně zpívané na ulici, v autobusu, v bytě Glennova táty, ve studiu. Hudba spojuje onen obyčejný a nehvězdný příběh. Po několika dnech jdou každý svou cestou a cesta ke hvězdám se nekoná.

Once je obyčejný příběh dvou obyčejných lidí. Ve světě filmového násilí, brutality a nedostatku studu je Once velkým filmem. Určitě si jej nenechte ujít.